

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ, RENOTSKÉ A MEDLOVSKÉ FARNOSTI

Únor 2015 Ročník 11 Číslo 2

Myšlenky na měsíc únor

BENEDIKT XVI.

RADOST Z VÍRY

Vydalo nakladatelství Paulínky 2013

1. Čím více člověk roste v pravdě o Bohu, tím zřetelněji setrvává v jeho lásce, tím více je schopen být s Ježíšem, tím jasněji je opravdový a také štedřejší vůči ostatním.
2. Na kříži je to sám Bůh, kdo žebrá o lásku svého tvora. On má žízeň po lásce každého z nás.
3. Příroda je nám k dispozici nikoli jako „hromada náhodně rozházených odpadků“, nýbrž jako dar od Stvořitele, který také určil její vnitřní uspořádání, aby ji mohl člověk střežit a obdělávat.
4. Člověk byl stvořen pro vztah k Bohu, a proto Boha nutně potřebuje.
5. Pro Boha je srdce člověka, které mu odpovídá, důležitější než celý nesmírný materiální kosmos, který nám umožňuje spatřit něco z nezměrné Boží velkoleposti.
6. Člověk má napodobovat Mariinu prostotu, pokornou a odvážnou víru, díky níž se stává „Božím příbytkem“.
7. Vydávat svědectví živoucímu Bohu je naším společným úkolem, který máme uskutečňovat v právě probíhajícím okamžiku.
8. Svátosti jsou vstupní branou k víře i k životu církve.
9. Ježíš stojí stále před Otcem a přimlouvá se za nás, také v této hodině je mezi námi a chce nás vtáhnout do své modlitby.
10. Žízeň po nekonečnu je v člověku přítomna a nelze ji ničím vykořenit ani nahradit.
11. Existuje jen jeden Bůh, jenž je Stvořitelem nebe a země, a proto je také Bohem všech lidí.

12. Bůh je skutečně Stvořitelem, může nám dát život navěky. Radost ze stvoření, vděčnost za stvoření a odpovědnost za ně krácejí společně ruku v ruce.
13. Pokud by byl člověk jen nahodilým produktem evoluce na nějakém odlehlém místě v kosmu, pak by jeho život neměl žádný smysl.
14. Jedině služba bližnímu mi otvírá oči, abych byl schopen vnímat to, co Bůh dělá pro mne, a to jak mne Bůh miluje.
15. Bůh učinil svět, aby existovalo nějaké místo, kde by on mohl rozdávat svou lásku a odkud by mohla zaznívat láskyplná odpověď na tuto jeho lásku.
16. Pravou, velkou nadějí člověka, která ob stojí při setkání s jakýmkoli zklamáním, může být jedině Bůh.
17. Bůh nás miluje a vede nás k tomu, abychom jeho lásku vnímali a zakoušeli.
18. Láska roste prostřednictvím lásky.
19. Všechno, co člověk jako tvor je a co má, je Božím darem. Je to tudíž tvor, kdo ve všem potřebuje Boha.
20. Kristus mě přitahuje k sobě, abych se tak naučil milovat bratry jeho láskou.
21. Svobodu může člověk nalézt jedině tehdy, když se jeho bohatstvím stane sám Bůh.
22. Nad zlem můžeme zvítězit jedině silou dobra, a nikoli oplácením zla dalším zlem.
23. Žít ve víře v Ježíše Krista, prožívat pravdu a lásku, to s sebou přináší každodenní odříkání a utrpení.
24. Na stvoření musíme nahlížet jako na dar, který nám byl svěřen ne proto, abychom ho zlikvidovali, nýbrž proto, abychom z něho učinili Boží zahradu.
25. Neseme v sobě pečeť Otcovy lásky vůči Ježíši Kristu, jíž je Duch svatý.
26. Eucharistie je Kristus, jenž se nám daruje, a tak nás ustavičně utváří jako svoje tělo.
27. Člověk potřebuje velkou nadějí, aby mohl prožívat svou přítomnost. Onou velkou nadějí je Bůh, jenž má lidskou tvář a který nás miloval až do konce.
28. Laici jsou povoláni vydávat svědectví evangelium v každodenním životě, ať už se nacházejí kdekoli.

***Myšlenky byly sestaveny na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži
ve spolupráci s Pastoračním domem Velehrad v Itálii.***

Národní eucharistický kongres 2015

Eucharistie a společenství

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Snad každý z nás byl někdy na svatbě. Množství lidí, hosté, ale především krásná nevěsta se odevzdává svému milovanému a on se stává jejím ochráncem a milujícím partnerem. A nejde jen o obřad, jde o okamžiky, kdy se všichni hosté radují

z radosti ženicha a nevěsty. Kdy je ujišťují o svém přátelství a těší se z jejich štěstí. Svatba je symbolem, který ani Písmo svaté nemohlo pominout.

Celá kniha Píseň písní je poezií inspirovanou tématem ženicha a nevěsty. Janovo evangelium, z něhož jsme četli, zázrakem na svatbě otevírá Ježíšovu veřejnou činnost. To není náhoda. Janovo evangelium je plné dvojznačností a symboliky, které na podkladě docela obyčejných událostí otevírají nesmírné perspektivy. V tomto vyprávění je jich hned několik. Ve Starém zákoně byla svatba znamením obnovení smlouvy, kterou Hospodin se svým lidem znovu uzavře. Tím, že Jan otevírá Ježíšovu činnost právě svatbou, zvěstuje, že tato zaslíbená doba právě začíná. Asi každý, kdo svatbu někdy chystal, tuší, jak velkou ostudou by byl nedostatek jídla či pití. S určitostí by to poznamenalo celou svatbu. Nouzi na popisované svatbě však Kristus proměňuje v neuvěřitelnou hojnost. Jeho zázrak předznamenává to, co bude důsledkem oběti na kříži a vzkříšení. Lidskou nouzi a nedostatečnost proměňuje ve svatební radost! Pisatel evangelia v dialogu správce se ženichem naznačuje, že starost o víno připadá na ženicha. Tím, kdo zajistil dostatek vína, je ovšem Ježíš! On tedy ve vyprávění de facto plní roli ženicha. Kdo ale je potom nevěsta? Pozorný evangelista postřehl důležitou maličkost. Možná nás zarazí, jak Ježíš hovoří se svojí matkou. Ovšem i zde svatý Jan užívá odkazů na jiné části Písma a naznačuje zásadní události. Maria stojí před Ježíšem nejen jako jeho maminka, ale především jako nová Eva. Nyní, na začátku Ježíšova veřejného působení, je třeba položit člověku znovu otázku, kterou kdysi na počátku stvoření negoval. Tehdy chtěl být jako Bůh, proto odmítl Boží nabídku a vydal se svou cestou. Tím sám sebe oddělil od Boha. Právem se Ježíš ptá: „Co je mezi mnou a tebou?“, tedy: „Co je v tuto chvíli mezi Bohem a člověkem?“ Maria odpovídá jinak než Eva! Její odpověď je víra a důvěra. Ale tak se přece chová nevěsta ke svému ženichovi! Ba co více, Mariina důvěra je odpovědí každého učedníka, který uvěřil Ježíši. Její reakce je vzorem pro apoštoly a posléze pro celé společenství církve. Nevěstou nebeského ženicha je nejen Maria jako žena víry, ale celá církev jako společenství těch, kteří přijali Ježíše. A co chybějící víno? Ve Starém zákoně se víno jako jediný opojný nápoj používalo k bohoslužbě. Bylo chápáno jako znamení požehnání, hojnosti a pokoje jak při bohoslužbě, tak v domácnosti. Voda by na svatební hostině nebyla dostačující náhradou vína. Ježíš však záměrně nechá džbány naplnit vodou. Člověk nemůže svoji slabost vykoupit bez Boha, ale může Bohu nabídnout to, co má. Pokud Bohu uvěří a nabídne své omezené síly, pak se začnou dít velké zázraky!

Obraz svatby nám pomůže nahlédnout i další aspekt. Hosté přišli proto, aby doprovázeli hlavní aktéry: ženicha a nevěstu. O ně jde na prvním místě. Ale svoji významnou roli hraje i vztah ke všem ostatním hostům. Na rovině církve jde v první řadě o náš vztah k Bohu. On nás vykoupil, pozval a on nás hostí. Proto jsme si důvěrně blízko, jsme s ním. Ale slavení není otázkou individualistickou! Nemí

představitelné, že bychom na svatbě byli jedinými hosty. Proto je důležité nepřehlédnout význam setkání s dalšími účastníky slavnosti. Bůh chce člověka zachránit jako společenství. Uvnitř vzájemných vztahů se učíme, co znamená milovat, vydat se pro druhé... Není myslitelné, aby uprostřed plné radosti měl někdo něco proti druhému. V takové situaci by byla pro všechny radost narušena. Ne náhodou nám církev zdůrazňuje, že účastnit se přijetí Eucharistie lze jen v případě, že my sami nejsme v těžkém hříchu. Vztah k Bohu, ale také vazby mezi námi navzájem hřích zásadně bojí. Proto Ježíš požaduje: „Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar“ (Mt 5,23–24). Zároveň však platí, že právě účast na eucharistii nás chrání před selháním.

Vraťme se k našemu evangelijnímu úryvku. Možná nás překvapí, že Kristus tajemně říká: „Ještě nepřišla má hodina.“ Tento výraz odkazuje k okamžiku, kdy zasedne s učedníky k poslední večeři. Tehdy sv. Jan říká: „Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otcí; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce“ (J 13,1). Náš Pán onu skutečnou svatební hostinu, kdy vydá sebe sama za nás, bude teprve s učedníky slavit. Teprve tam se otevře pramen života, který spojí člověka s Bohem. To bylo první slavení eucharistie. Dodnes je pro nás hostina znamením setkání rodiny, přátel či dávných známých. Hostina spojuje, umožňuje sdílení, jíst z jednoho stolu buduje důvěru, vyjadřuje společenství. Koncilní otcové v konstituci Lumen gentium říkají: „Věčný Otec (...) se rozhodl povznést lidi k účasti na božském životě“ (LG 2). Symbolika svatby ukazuje, jak důvěrnou blízkostí Bůh touží člověka zahrnout. Toto se uskutečňuje v eucharistii. Důvěrné setkání nás, učedníků, s Bohem. V Janově evangeliu Ježíš zahajuje velikonoční večeři umýváním nohou. Bůh bere na sebe roli služebníka a očišťuje nás, abychom se mohli účastnit hostiny. Nelze jasněji naznačit, co okamžik smrti na kříži znamená. Eucharistie je darem darujícího se Boha. On se dává nám, abychom se my mohli darovat jemu a druhým lidem. A tak zakusili plnost radosti s Bohem.

Srdečné blahopřání

***Naším milým farníkům,
kteří v únoru oslaví svůj svátek a narozeniny,
blahopřejeme a vyprošujeme hojnost Božího požehnání,
pevné zdraví, radostnou mysl a stálou ochranu Panny Marie.***

***Mše svatá za naše únorové oslavence bude sloužena
v neděli 15. února 2015 v 8.00 hod.
ve farním kostele v Uničově.***

Rok zasvěceného života

Řád Františkánů

Řád menších bratří (latinsky *Ordo Fratrum Minorum*, OFM, jehož členové jsou nazýváni františkáni v užším smyslu nebo observanté) je jednou z větví františkánů, žebravého řeholního řádu založeného sv. Františkem z Assisi v roce 1209 a později rozděleného na tři větve (kromě observantů jde ještě o kapucíny a minority). K rozdělení řádu došlo kvůli odkazu sv. Františka – chudobě, nepřijímání privilegií, zdůrazňování poustevnictví či spíše působení ve městech a vzdělávání bratřů. Členové řádu se soustředí především na kazatelskou a misijní činnost.

Patrony řádu jsou Panna Maria, sv. František z Assisi, sv. Antonín Paduánský, sv. Bonaventura, sv. František ze Solana (patron františkánských misí).

Řádový oděv tvoří tmavohnědý hábit s volnou kapucí přepásaný bílým provazovým cingulem se třemi uzly, kněží nemají kolárek a nenosí biret. Jako obuv slouží převážně kožené sandále.

Základ františkánské řehole vychází ze společného života a chudoby. Františkáni se snažili žít jako apoštolové s možností přebývání v kláštorech. Františkova řehole byla zaměřena na život podle evangelia a chudobu jak mnichů, tak i klášterů. Pojetí chudoby vytvořilo rozkol mezi mnichy, řád se rozdělil na observanty a konventuály. V letech 1317-1318 rozhodl papež Jan XXII. ve prospěch umírněnější verze řehole a povolil korporativní (společné) vlastnictví. Rozhodnutí papeže pobouřilo množství observantů, kteří se jím odmítli řídit a raději opustili kláštery.

Než byla přijata umírněná řehole, starali se o finance řádu a kláštera světské osoby přímo spojené se Svatým stolcem. Tyto světské osoby se nazývaly apoštolští syndikové. Byli u každého řádu a jako odměnu mohli obdržet všechna duchovní dobrodiní.

Jedním ze základních prvků františkánské spirituality je fraternita (bratrství), která je podle sv. Františka z Assisi všude tam, kde jsou bratři shromážděni kolem Ježíše.

Řád má svoji sekulární (světskou) větev, označovanou jako terciáři.

Řád nemá specifické zaměření na určitou činnost. Studium teologie původně zabíralo jen malou část františkánského života, většinou se zaměřovali na pomoc a osvětu. Kromě misí a kázání pomáhají mniši ve špitálech, věznicích, při duchovní správě a při pohřbívání. Jako privilegium má řád právo na svěcení křížových cest.

Sám sv. František se zasloužil o uznání svého způsobu života u papeže Inocence III. v roce 1209. O vytvoření řádu se však ještě nejednalo. Až v roce 1223 byla

vytvořena a schválena oficiální řehole papežem Honoriem III. V tom samém roce byl představen Františkův třetí pokus o vypracování pravidel pro řád, ve kterém bylo zakázáno vlastnictví řádového domu a kontakt s penězi. Tato pravidla musela být na žádost řádu z praktických důvodů zmírněna papežem Řehořem IX. v roce 1230.

Postupem času došlo k rozdělení řádu, následně se však částečně sjednotil. Hlavním faktorem rozdělení řádu byla právě řehole sv. Františka či spíše doslovný způsob jejího dodržování. Řád byl v základu rozdělen na konventuály a observanty. Zatímco observanté se snažili dodržovat Františkovu řeholi nezměněnou i s pevným základem v důsledné chudobě a odmítání veškerých majetků, konventuálové přijali smířlivější postoj. Papež Lev X. nakonec rozdělil řád na františkány (observanty), minority (konventuály) a kapucíny.

V naší zemi vytvářejí dnes františkáni samostatnou provincii o počtu asi 50 bratří a působí téměř výhradně v komunitách, které v současné době sídlí v Praze, kde je v klášteře u Panny Marie Sněžné hlavní dům provincie, dále v Brně, Plzni, Liberci, Moravské Třebové a Uherském Hradišti.

Svatý měsíce

Svatý Blažej

Žil ve 3. století. Byl biskupem v maloasijském městě Sebastě. Měl velké lékařské znalosti, kterých používal, aby co nejvíce pomohl lidem, jemu svěřeným, i jejich zvířatům. V roce 313 vydali císařové Konstantin a Licinius v Miláně prohlášení, že křesťané mají úplnou svobodu. Licinius to však nedodržel a v Sebastě jeho místodržící Agricola dál pronásledoval křesťany. Blažej uprchl z města na horu Aegeus, kde žil v modlitbách a jeho společností byla lesní zvěř. Jednou honili lovci divokou zvěř a během lovu si našli úkryt v Blažejově jeskyni. Blažej byl zajat, odvečen do žaláře a zde byl strašlivě mučen. Jedné ženě vlk odnesl vepře. Řekla to Blažejovi, on se pomodlil a ženě se podařilo dostat vepře zpátky. Za to mu pak nosila do vězení svíčky.

Když Blažej odmítl obětovat bohům, rozdrásali jeho tělo železnými hřebeny a pak vedli na popravu. Provázelo ho prý pět zbožných žen, které byly spolu s ním později sťaty jako křesťanky. Cestou na popravu přistoupila k Blažejovi vdova s polomrtvým chlapcem, kterému uvízla v krku rybí kost. Světec na něj vložil ruce, pomodlil se a dítě se hned probralo a uzdravilo se. Proto se v den svatého Blažeje uděluje požehnání dvěma zkříženými svícemi slovy: "Na přímluvu svatého Blažeje, biskupa a mučedníka, uchovej tě Bůh ode vší choroby hrdla a od kteréhokoli jiného zla". Blažej byl sťat roku 316.

Je patronem: proti krčním bolestem, proti kašli, proti nemocem měchýře, krvácení, vředům, kolikám, bolestem zubů, proti moru; kameníků, česáčů vlny, stavebních dělníků, zedníků, lékařů, obchodníků s vlnou, obuvníků, krejčích, sádrařů, tkalců, koželuhů, pekařů, kloboučníků, hudebníků; za dobrou zpověď; ochránce domácích zvířat a koní; za dobré počasí.

Atributy: hořící nebo zkřížené svíce, lesní zvířata, ptáci, hřeben, kniha, vlk, vepř; je znázorňován s vlnitými vlasy a vousy; jak je sťat; jako biskup; výjevy ze života.

Co nás čeká v měsíci únoru???

- **1. 2.** – neděle – 18.00 hod. – Uničov – Modlitba chval
- **2. 2.** – pondělí – 17.00 hod. – Uničov – Svátek Uvedení Páně do chrámu – mše sv.
- **3. 2.** – úterý – 17.00 hod. - Uničov – mše svatá a svatoblažejské požehnání
- **4. 2.** – středa - 16.30 hod. – mše sv. v DPS Medlov
- **5. 2.** – čtvrtek – 9.00 hod. – Uničov - návštěva nemocných
- **5. 2.** – čtvrtek - Renoty - návštěva nemocných
- **6. 2.** – pátek - 9.00 hod. – Medlov - návštěva nemocných
- **6. 2., 20. 2. a 27. 2.** – pátek – 19.00 hod. - Uničov - příprava biřmovanců
- **6. 2., 13. 2., 20. 2. a 27. 2.** – pátek - 20.00 hod. – Uničov - adorace pro mladé
- **6. 2. a 20. 2.** – pátek - 20.00 hod. - Uničov – společenství mladých
- **7. 2.** – sobota - 15.30 hod. – Uničov – Mariánská pobožnost
- **8. 2.** – neděle – 8.00 hod. – Uničov – představení dětí, které se budou připravovat k 1.sv.přijímání
- **14. 2.** – sobota – 8.00hod. - Medlov – ministrantská schůzka
- **15. 2.** – neděle - Uničov - mše svatá za všechny oslavence v měsíci únoru
 - Medlov – mše svatá zvláště pro rodiny s dětmi a představení dětí, které se budou připravovat k 1.sv.přijímání
 - sbírka v Uničově na opravu varhan a v Medlově a Renotech na potřeby farností
- **16. 2.** – pondělí – Uničov - po mši svaté „Katechismus pro dospělé aneb vzdělávání se ve víře“ – téma – „Liturgie“
- **18. 2.** – středa – Popeleční středa – mše svaté – 15.30 hod. Medlov
 17.00 hod. Uničov
 18.30 hod. Renoty
- **19. 2. a 26. 2.** – čtvrtek – 18.00 hod. – Renoty – pobožnost křížové cesty
- **22. 2.** – neděle – Uničov a Medlov – volby do pastorační rady farnosti
 - Renoty - volby do ekonomické rady farnosti
 - Medlov – 9.00 hod. – pobožnost křížové cesty
 - Uničov – 14.00 hod. – pobožnost křížové cesty
- **25. 2.** – středa – 14.00 hod. – Uničov – příprava dětí na 1.sv.přijímání
- **26. 2.** – čtvrtek – 14.00 hod. – Medlov – příprava dětí na 1.sv.přijímání
- **27. 2.** – pátek – 15.30 hod. - Uničov - Misijní klubko, schůlička a mše svatá pro rodiny s dětmi
- **28. 2.** – sobota – 8.00 hod. - Uničov – ministrantská schůzka

Výsledky Tříkrálové sbírky 2015

Výsledky Tříkrálové sbírky 2015 v Uničově a jeho místních částech

<i>Kde se koledovalo</i>	<i>Vykoledovaná částka</i>
Benkov	4.015,- Kč
Brničko	3.831,- Kč
Děřichov	3.126,- Kč
Dolní Sukolom	1.820,- Kč
Horní Sukolom	1.770,- Kč
Nová Dědina	2.830,- Kč
Renoty	5.207,- Kč
Střelice	8.216,- Kč
Uničov - město	100.321,- Kč
Celkem	131.136,- Kč

Výsledek Tříkrálové sbírky 2015 v Želechovicích: 7.487,- Kč

Medlov – výsledky koledování Tříkrálové sbírky 2015

<i>Číslo pokladničky</i>	<i>Kde se koledovalo</i>	<i>Vykoledovaná částka</i>
23	Králová	3.740,- Kč
24	Zadní Újezd	4.290,- Kč
25	Hlivice	2.512,- Kč
27 - 31	Medlov	16.083,- Kč
26	Výtěžek z Tříkrálového koncertu	3.507,- Kč
Celkem		30.132,- Kč

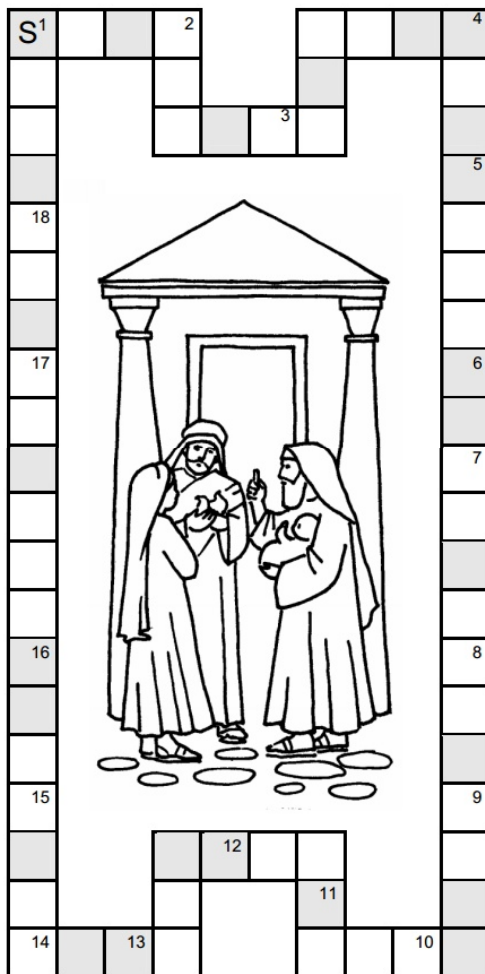
CO ŘEKL SIMEON

Když bylo Ježíšovi asi 40 dní, přinesli ho Josef s Marií podle Mojžíšova zákona do Jeruzaléma, aby za něj poděkovali Hospodinu. Byli tam také stařec Simeon a prorokyně Anna. Simeon mohl na vlastní oči vidět Mesiáše a chválil za to Boha. Řekl, že Ježíš je ... (dokončení v tajence.)

Návod k luštění:

Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Tajenku pak přečteš v šedých políčkách. Začni vlevo nahoře u písmene „S“ a postupuj ve směru hodinových ručiček.

- 1 – 2 noční pták
- 2 – 3 Boží posel
- 3 – 4 vzdušný dopravní prostředek
- 4 – 5 oháňka zvířat
- 5 – 6 horní stěna v místnosti
- 6 – 7 pták s krásným ocasem
- 7 – 8 nástroj k ručnímu pohánění ložky
- 8 – 9 co chrání sešit před ušpiněním a pomačkáním
- 9 – 10 malomocenství
- 10 – 11 vozidlo na 4 kolech
- 11 – 12 boty obecně
- 12 – 13 na všech místech (přísluvce)
- 13 – 14 ozvěna
- 14 – 15 prosklený otvor ve zdi
- 15 – 16 chyba
- 16 – 17 babička sv. Václava
- 17 – 18 první člověk v Bibli
- 18 – 1 znaménko odečítání v matematice

TAJENKA: _____

Centrum pro rodinu děkanátu Šternberk pořádá...

Uničov:

• v pondělí 2. 2. 2015 se uskuteční na faře v Uničově **po večerní mši svaté setkání seniorů** na téma: Kdo zpívá, dvakrát se modlí

• 1. a 3. středu v měsíci – tedy **4. a 18. 2. 2015** budou mít na faře v Uničově **setkání maminky s dětmi** v době od 10.00 do 11.30 hod.

• **každé pondělí** (mimo jarních prázdnin) bude probíhat vždy v době od 15.30 do 17.00 hod. **rukodělný kroužek dětí a maminek** na faře v Uničově

• **příprava snoubenců** na církevní sňatek:

- v pátek 13. 2. 2015 v 17.00 hod. na faře v Uničově na téma: Já a moje rodina a Víra, vztah k Bohu v manželství

- v pátek 27. 2. 2015 v 18.00 hod. na faře v Uničově na téma: Muž a žena, komunikace a konflikty

• **každý sudý týden v úterý** od 19.00 hod. probíhají na faře v Uničově **Modlitby otců**

Medlov:

• **v úterý 3. 2. 2015** se uskuteční v 19.30 hod. na faře v Medlově **Modlitby matek – skupinka 1**

• **ve středu 4. a 18. 2. 2015** proběhne **setkání maminek s dětmi** na faře v Medlově vždy od 9.30 do 11.00 hod.

• **ve středu 11. a 25. 2. 2015** se na faře v Medlově uskuteční **setkání seniorů** na téma: Kdo zpívá, dvakrát se modlí a **Modlitby matek skupinka 2** - v době od 9.30 do 11.00 hod.

• **každý pátek** v době od 16.30 hod. bude probíhat na faře v Medlově **kurz pletení z pedigu**

Vtipy...

Vtip 21. století: Google: „Já najdu všechno.“ Wikipedie: „Já vím všechno.“ Facebook: „Já znám všechny.“ Internet: „Beze mě jste k ničemu.“ A nakonec elektřina: „Tááák se všichni uklidníme....“

Manželský rozhovor před výplatou:
„Jak jsme na tom dnes, Andulko?“ „Jako včera! Venku minus a v peněžence nula.“

Jde misionář po poušti a najednou se před ním zjeví lev. Misionář se začne modlit: "Pane Bože, dej tomu lvovi křesťanské city." A ten lev se postaví na zadní, sepne ruce a říká: "Děkuji ti Hospodine za jídlo, které teď přijmu."

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost Uničov. Neprodejné!
Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Příspěvky posílat do 20. dne měsíce psanou formou,
elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Ředakční rada: P. Mgr. Svatopluk Pavlica, farář; Ing. Soňa Šlosarová; Ludmila Hájková
Římskokatolická farnost Uničov, Kostelní nám. 153, 783 91 Uničov, tel. 585 054 500

E-mail: faunicov@ado.cz, www.farnostunicov.cz